

. 262. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 3.11.2025

. 3. listopadu / novembra 2025

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 262. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naší duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se posouváme do setkání, která jsou více zaměřená na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Kromě on-line pondělků pořádáme 2x ročně osobní setkání, vždy na jaře a na podzim. Podrobnosti jsou uvedeny na webu www.hawkins.support.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat poznatky z našeho archivu on-line setkání, které jsou archivovány rovněž na stejném webu (www.hawkins.support).

Odezvy stále odkládáme z důvodu nepřítomnosti Julia.

Ale nejprve si pustíme Požehnání od Dr. Hawkinse. Pohodlně usadte či ulehněte a začínáme.

Video s požehnáním od Dr. Hawkinse:

<https://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2022/07/DRH-pozehnani-posluchacum-hlasite-1280x720-2000.mp4>

CZ překlad textů krátkých DRH videí část 2/2

František: . C17. DRHclip – Přitažlivá moc záměru s rysy božskosti.

.1. Takže mozek na vaší pravé straně, éterický mozek, dokáže zachytit spletnost celého pole {, protože} nefunguje lineárním způsobem. {Takže} proto stáním se {přitažlivým, atraktorovým} polem toho, čeho si ceníte, a v čem vidíte vrozenou posvátnost, k vám pak automaticky přitahuje {přiměřenou odezvu} z nelineárního, jasné?

.2. Stát se osvíceným znamená překlenout intelekt a mysl – což je {pohled z} lineárního světa. Takže {pro urychlení cesty} musíte přejít do nelineárního, {což je} něco jako zkratka, {při níž} se nemusíte propracovávat přes všechny bludy mysli, což by vám trvalo dalších 40,50, či 100 let, a 36 dalších převtělení, než se posunete za {myšlenkovitost}. Je to pomalá cesta. To je pomalá cesta. Nefunguje příliš dobře.

.3. Ne, obejdete celý takový přístup k věci. Stanete se tím, o čem víte, že je rysem božskosti. Rysy božskosti jsou {následující}: nekonečné milosrdenství, nekonečná láska, trpělivost, jemnost, a krása. {Soustavně} oceňujete všechny tyto rysy. Vidíte posvátnost života, jak i to,} že veškerý život je rovnocenně posvátný. Ať už je to pták, který na vás ťuká a snaží se {s vámi} navázat jakýsi kontakt. Ať už je to matka s dětmi. Je to všechno stejná božskost, ta stejná posvátnost života. Udržování si posvátnosti nádhery života, a {samotná} posvátnost jsou velmi propojené. Vidíte je téměř souběžně, a tím, že jsou to rysy božskosti, vynikají samy od sebe.

.4. Nemá význam {naléhavě} hledat krásu toho, co je {před námi}. Dokonce se o to ani nesnažte, protože vše bude vypadat ošklivě. Ne, {tak to nejde, neboť krásu} odháníte {od sebe} tím, že po ní toužíte. {Třeba jít na to tak, že} vidíte posvátnost {krásy} a ceníte si jí {právě} pro její posvátnost. {A přitom} vidíte posvátnost všeho, co existuje. {Avšak} když to {takto} vidíte, pak je náročné vyprávět nebo fungovat {ve světě}, takže raději o tom přestanu mluvit, protože vás {takový stav} vygumuje. Vygumuje vás, jasně?

Igor: . C18. DRHclip – Přichycení stanoviskovitosti.

.1. Boha tedy nacházíme přes jednoduchost, přes zříkání se. Zřeknutí může být fyzické, {či} společenské. Zřeknutí se {vychází} je z nitra {člověka}. Zřící se, být ochoten vzdát se, z oddanosti Bohu, potěšení a zadostiučinění, které člověk dostává ze svých mentálních výkyvů, aby těžil z pomsty, aby těžil ze zatrpknutosti, aby těžil ze sebelítosti. Zároveň je {ale} nedělat nesprávnými! Podívejte, upouštíme od těchto stanovisek, upouštíme od své připoutanosti k nim, ale ne z pocitu viny a {ne} z toho, že bychom je dělali nesprávnými!

.2. Rád si stěžuji a reptám. (Manželce) říkám: „Miláčku: Kdybychom si navzájem

neměli komu stěžovat a reptávat, s kým bychom si, do háje, povídali.“ No a jednou z podob naší lásky je, že si oba navzájem vyslechneme svá reptání. {Například,} „klimatizace na mém autě teď nefunguje, nemůžu {v tomto vedru} s ním teď jet {200 km} do {města}, protože nefunguje.“ Ona k tomu: „to je ohavné, {ale} můžeš si vzít moje auto!“

.3. Blízký soused, který s námi pracuje, Lukáš, má problémy s počítačem v jeho autě. Doufám, že si někomu postěžuje. Mně si ještě nestěžoval, ale kdybych byl jím, já bych si stěžoval. Zaplatil slušné peníze za auto a {počítač nefunguje}. {Prostě} **musíte mít někoho, ke komu si můžete zareptat, a s kým {můžeme být} lidští.**

.4. Takže, vidíte, berete své vlastní všední já se špetkou soli. Víte, co mám na mysli? **Nemůžete se brát příliš vážně!** Můžete si dopřát, ale nesmíte to brát moc vážně. Můžete mít záchvat vzteku. Můžete se hodit na zem, to je dobře. To je dobře, je to zábava. Můžete se hodit na zem, vřískat od zlosti, a bouchat do podlahy. Co když jsou všichni šestiměsíční? Bééééé. Takže, **nepřipisuje tomu to, že je to špatně,** chápete, co mám na mysli? V každém z nás je pomstychtivý soudce. {Pomyslíte si:} „Za tohle tě odrovnají a budeš za to trpět, mladý muži. A nikdy neuvidíš světlo světa, jasně?“ Vy {si} na to {obratem odpovíte}: „Ano, pane soudce!“

.5. Takže, **na to, abyste něco překlenuli, musíte být schopni to přijmout. Abyste to mohli přijmout, musíte se vymanit z toho, co v tom vidíte jako správné a nesprávné.** Tak to jednoduše je! V moři jsou malá ošklivá stvoření. Jejich matky je milují, ale nikdo jiný. Je to v pořádku, že tam jsou, protože **vědomí se vyvíjí, a během svého vývoje se projevuje ve formě.** Takže když se rozhlédneme po projeveném světě, vidíme všechny tyto úrovně vědomí, některé nižší, než jaké máme dokonce na Mapě. {Například} jedovatá malá stvoření, která žijí na dně moře.

.6. Takže, **je to jako by se všechny ty úrovně vědomí projevovaly ve formě, a každá z nich je pak jako další schůdek. Takže se podíváme do svého nitra a vidíme, co všechno je možné v poli vědomí. Všechna pozitiva a všechny věci, které nazýváme negativní, a to všechno. A vymaníme se ze stanoviska k našim vlastním stanoviskům. Je přirozené mít stanoviskovosti.** Správné a nesprávné, dobré a hříšné, láska a nenávisť. **Nejsou to {však} protiklady, jsou to stanoviskovosti.** Všechny to jsou stanoviskovitosti podobného směru, nejsou to protiklady! Takže to si musíme vždy utvrdit.

Honza: . C19. DRHclip – Přichycení příběhovosti minulosti a budoucnosti.

.1. **Úplně vzdát svou vůli Bohu tedy znamená, že cokoli se stane v budoucnu, se stane v budoucnu.** Nedělejte si starosti, že mysl ztichne a nechá vás na holičkách. Takové dopisy dostávám soustavně: „Medituji a moje mysl se zastaví, a to mě děsí, protože jak přežiju?“ -> Někdy nepřežijete. Nevím, kvůli čemu chce přežít? Je přece úplně doma, tedy, proč tam prostě {nezůstat a} nebýt? „A co děti?“ Nechte

Boha, ať si dělá starosti s dětmi. Nechte svět, ať si dělá starosti s dětmi. Ano, tento týden jsem jeden takový {dopis} dostal. Poslechněte, nechte Boha, ať si dělá starosti s dětmi. Blahem se rozplynete, tak se rozplynete. Někoho blahem rozplynutého posadíte {k chodníku}, vedle něho položíte misku, a lidé chodí kolem... Vaše tchyně přijde, a vezme misku, vyprázdní ji každou hodinu. Děti jsou všechny v pořádku, nedělejte si s tím starosti.

.2. Takže upouštíme od touhy měnit minulost, a upouštíme od touhy ovládat budoucnost. Když se to uděje ve výrazné hloubce, člověku dojde, trkne, že je v bezpečí. Ne proto, že se tak píše v knize, ale proto, že vám to trkne. Jak tu tak stojím, nevidíte ze mě viset žádnou minulost. „Vidíte někde nějakou minulost? Já žádnou minulost nevidím.“Člověk je v tuto chvíli výtvozem karmy. To, co tu stojí, je to, kde se vývoj nachází v tuto chvíli. V pořádku. Takže člověk je {v každém okamžiku} dokončeností minulosti.

.3. K duchovnímu trknutí, přicházíte prostřednictvím nepřetržité duchovní zamyšlenosti; je to opravdu záležitost rozjímání. Jak se tak procházíte {životem}, říkáte si: „Kdo vlastně jsem sám pro sebe? Kdo jsem pro svět? Co jsem pro život? Jaký je můj vztah k životu?“Když **uctíváte vše, co je nádherné, když uctíváte vše, co je Božské důsledkem toho existence,** začnete procházet {životem} v jiném {duchovním} stavu. Z toho stavu vzchází {vaše} přesvědčení bezpečí. Mysl pravidelně spustí, když vám potřebuje něco říct. {Jenže} ne proto, že to přichází z mysli, ale proto, že to přichází z ducha. **Pokud potřebujete něco vědět, duch dohlédne na to, abyste si vzpomněli** vzít si vaše vitamíny. Ego to nedělá, ale bere si za to zásluhu; je to vlastně duch působící prostřednictvím vaší ženy, která vám připomíná... Která dohlíží na to, že jíte, a všechny ty věci. {Manželka} klade velký důraz na stravování, já nevím, každých zepár dní {mám prý jíst}. Protože lidé si dělají starosti s tělem, a já {jaksi ne}, víte. Když si neděláte starosti s tělem, tak *ostatní* lidé se s ním trápí. Takže když potřebujete něco sníst, *někdo* vám to řekne. Takže nemusíte myslet na to, kdy budete jíst příště, nebo co budete jíst příště, protože to je všechno zvládnuté, vše je zvládnuté přirozeností života.

.4. Takže chci, aby se tady všichni cítili naprosto bezpečně. Jste v bezpečí před svou minulostí. Je tu někdo, komu chybí nevtíravá lítost nad minulostí? -> Já jim pomůžu. Někdo? Někdo, kdo má vtíravou lítost nad minulostí? Právě jsme potvrdili, že {nevtíravá lítost} je vše, co potřebujete. Nemusíte se dovolávat Božího milosrdenství, že? Nemusíte se dovolávat milosrdenství elektrostatického kondenzátoru; když ho nabijete, praská. Když tam náboj není, nepraská. Neříkáte: „ó, drahý elektrostatický kondenzátor, dej mi ten dar své přítomnosti“. **Minulost je pryč.**

F: . C20. DRHclip – Přichycení strachu ze smrti.

.1. Převládající postup, který lidem doporučuji, je vlastně nepřetržitá duchovní

zamyšlenost. Je to opravdu jako nepřetržitá duchovní zamyšlenost {ale} probíhající sama od sebe. Že jak věci vzcházejí, člověk spontánně, po jisté době, se stává spontánním, vzdává {věci} je Bohu, a zříká se své připoutanosti. {Třeba přitom,} jak vzchází strach, že se ztratila {naše domácí} kočička, strach je okamžitě {uvolňován} – duchovní mistr ve mně teď požaduje, abych ho uvolnil, jak vzchází. Během jedné minuty už ho není. Takže, **vzdáváme věci Bohu, jak vzcházejí,** v samotném procesu jejich vzcházení. Takže vzdávání je nepřetržitým procesem. {Je to} neúnavné upřené zaostření se – pokud {vůbec} mohu říct, že mám nějaké neúnavné upřené zaostření se, když jsem {ted} ve světě, nebo aspoň to {tak} bylo – {je to} vzdávání čehokoliv přitom, jak to vzchází.

.2. Zda zemře 10 milionů lidí v občanské válce na určitém místě na světě, je bezpředmětné. Je bezpředmětné nechat zemřít 10 milionů lidí. Ale musíte být na určitém místě stupni duchovního vývoje, abyste pochopili pravdu tohoto {výroku}. V první řadě, smrt není možná. Rys života je takový, že není možné, aby život zemřel, víte. **Je dobrou věcí v duchovní práci dostat se ze strachu ze smrti.** Člověku musí trknout, že **ta je už nastavená.** Zadruhé, i tak ji nezakuste. Nikdo nemůže zakusit vlastní fyzickou smrt. Pokaždé si to znovu potvrzujeme {testuje}: „Není možné zakusit vlastní fyzickou smrt“. „Drž! Je to tak.“ „Nemůžete zakusit svou vlastní smrt. Zaprvé, je nastavená, zadruhé, i tak ji nezakusíte. Za třetí, život není schopný být zabítý. „Vnitřní podstatou a rysem života je, že je nezničitelný“. {Testuje}: „Drž! Je to fakt. Ano.“ Je to jako zákon zachování hmoty. Zákon zachování života je ještě více pravdivý. **Život může měnit formu, ale život nemůžete zabít.** Nelze zabít život.

.3. V okamžiku, kdy plácnete mouchu, najednou vskočí do svého éterického těla, a pokračuje dál v letu, a pak se {jednou} znovu narodí jako opětovná moucha. Sotva si všimne rozdílu. „Nebyla jsem tu už předtím?“ řekne si. „Už si nepamatuji, jestli jsem byla na lodi, nebo ne, byla jsem? Tady je to místo, kde jsou hamburgery, ach ano.“

.4. **Protože život nemůže být zničen, nemá smysl truchlit nad smrtí.** Smrt není možná, tak kvůli čemu naříkáte? Čeho se bojíte? Co říkáte? {Že} je hrozné, {že} zemřelo třicet milionů lidí? Proč je to hrozné? Je to pro vás hrozné? Řekl vám někdo, že je to zlé? Obecný názor je, že je to zlé.

.5. Takto **pokračujete ve vzdávání věcí, dokud člověk absolutně a bezvýhradně nevzdá veškerý život Bohu.** Všechno, jak to vzchází. A pak **vám trkne, že {vlastně} to, co jste vzdávali, nebylo v první řadě skutečností.** Všechny ty velké oběti, o kterých jste si myslel, že děláte, byly všechny mylnými představami. Obětování své tělesnosti Bohu – mysleli jste si, že vzdáváte svůj život Bohu. Nevzdávali jste svůj život Bohu. Život se nedá vzdát {nikomu a} ničemu. **Život probíhá navždy, protože samotný život je projevem Boha,** a pokud nedokážete zabít Boha, nedokážete zabít život. Nicméně máme svá upřednostňování! **Takže vlastně čeho se vlastně vzdáváte, jsou upřednostňování.** {Například takové} upřednostnění, abyste pokračovali jako tato tělesnost; a vytváříte si příběh, a jste okouzlení příběhem. Nejde o to, že jste ochotni zemřít, **pouze {že} se nechcete vzdát příběhu.** Co je více fascinující, než **příběh vašeho vlastního života,** řekněte mi? Nic. Myslím tím to, že je okouzlující, no ne? Je to největší romantický {příběh} všech dob,

protože všichni jsme zamilovaní sami do sebe, potají. Životní příběh {o nás samých} je tím nejúžasnějším příběhem.

.6. Mimochodem, zapomněl jsem, co byla otázka. Co byla otázka? Snad jsme ji zodpověděli.

I: . C21. DRHclip – Doba fyzické smrti a IQ jsou dány při „narození“, 0m.

.1. Už jen samotný {poslech} některých informací {má užitek}, {a to je} důvod, proč se s nimi rád dělím.

.2. Pokud víte, že nemůžete zakusit vlastní fyzickou smrt, {že} to není možné {, je úlevou}. Okamžitě opustíte tělo, stejně jako {to dělají} zvířata, {přitom,} když nastane tělesná smrt, vy jste {jen} svědkem fyzikality {tohoto jevu}. Nikdo nemůže zakusit vlastní tělesnou smrt, není to možné. Museli byste být u toho, a vy tam už nejste. Tak jak byste to mohli zakusit; víte; co tím myslím? Ani to vlastně nedává smysl. Vědět to je úlevou.

.3. {Dále,} vědět, že čas vašeho odchodu {z těla} je už přednastavený, je úlevou. Proč si s tím dělat starosti? Nemusíte si s tím dělat starosti, vše je přednastavené. Alespoň si to pořádně užijte, vychutnejte si to, pokud je to {už tedy} nastavené.

.4. {Dále,} Cejchovaná úroveň vědomí je nastavena již v době narození. Narodíte se s cejchovanou úrovní už rovnou při startu. Takže se nemusíte cítit vinnými, že, víte, nejste génus, pokud jste se narodili s IQ 82. Naučíte se, co se dá {naučit} u 82, protože to je to, co máte dělat u 82 – je a to učit se {pouze} hláskovat.

.5. Nuž, takže přijímáme to, co jsme. Říkáme, že děkujeme Pánovi, že nám tyto mnohé věci bere z rukou, že by pro nás byly velkým břemenem. A děkujeme ti, Pane, že jsi vzal na sebe zodpovědnost za náš život: za náš {fyzický} lidský život, za náš tok života, za náš odchod, za náš koncový úděl.

.6. (DRH dělá:) „0m“, „Aum“.

.7. Dělali jsme ,ohm‘, a viděli jsme, že cejchuje mnohem výš, než když se vyslovuje jinak. V důsledku toho jdeme s (DRH dělá) ,ohm‘.

.8. A já vám všem děkuji.

H: . C22. DRHclip – Vzdání se je upuštění od přání něco měnit. [SUR7]

.1. Studentka: Jsem tak nervózní.

DRH: Měla byste být nervózní!

Studentka: Já nikdy nejsem nervózní. Děkuji. A tohle {tričko} jsem vám chtěla dát. {Nakladatelství} VeritasPub mi vlastně pomohlo vybrat pro vás barvu trička. Je na něm napsáno: „Věřte mi, jsem doktor!“

DRH: To je roztomilé. Ukaž mi to!

Studentka: Myslela jsem, že byste ho mohl nosit...

DRH: To je roztomilé. Líbí se mi to.

Studentka: Myslela jsem si, že byste ho mohl nosit při sledování {televizního kanálu} Zvířecí Planeta, když jste se Susan na gauči. Mám otázku. Ráda bych věděla, jestli byste mi mohla vysvětlit, jako bych byla tříletá, vzdávání se. Nevím, jestli to dělám správně.

DRH: Vysvětlit vzdávání se?

Susan: No jo, ona chce vědět, jak ty přistupuješ ke vzdávání.

∞ ∞ ∞

.2. DRH: Přestaňte se snažit. Můžete se přestat snažit? Já se nevzdám! Budu bojovat, bojovat, bojovat. Ne, {přece jen,} se vzdám. Oh, ops, ops. To znamená upuštění od touhy něco změnit. Znamená to přijetí {toho, co je}. Přijímám fakt, že jsem starý a škaredý, a nemohu si pomoci! Viním za to Boha!

Studentka: To snad ne!

DRH: Kdyby Bůh chtěl, abych vypadal jako ryba a plaval, bylo by to tak. Kdyby On chtěl, abych měl křídla a létal, bylo by to tak. Chce, abych byl starý, a jaksi se potácel, tak jsem takový. Tak tedy přijímám to, co je, a jak jsme stvoření. Jsme stvoření tak, že jak plynou roky, stárneme víc a víc, a ke konci jsme čím dál slabší a slabší, až se nakonec prostě převalíme.

.3. Tedy {, chceme-li žít v soustavném klidu} musíme přijmout, že je to {prostě} tak, jak je. Přijetí znamená upouštění od tvrdohlavosti, svévolnosti. A člověk se může modlit za {Boží} Přízeň. „Modlím se za Přízeň, Tvou Přízeň, Ó, Pane, pomocí které mohu přijmout Tvou Boží Vůli. Amen!“ Musí vám trknout, že Bůh nebude měnit celé lidstvo, jen aby vás potěšil.

Studentka: Věru tak!

DRH: Takže přijímáte společný osud bytí člověkem. Všichni jsme smrtelní a lidé {, s lidským dědictvím}, a kdyby bůh to byl chtěl jinak, bylo by to jinak. Když vystoupíme {z těla, jakože} nahoru, už nejsme smrtelní. (testuje) Když vystoupíme {z těla}, už nejsme smrtelní. Ano. Tím to končí.

Studentka: To je hezké. Děkuji velmi pěkně.

.4. DRH: Nuž, každý se nad tím ve svém životě periodicky zamýšlí. Jaké to bude na konci? A jaká je Boží vůle v této věci? A je součástí lidského stavu, že si nejsme jisti s takovými záležitostmi, a vidět, že ve světě jsou o tom různorodá učení. Takže to je obvyklý lidský zážitek, který máte, ano.

F . C23. DRHclip – Při úplném vzdání se zklamání není možné!

Žák 1: Jaká je nejdůležitější rys nutný k bezvýhradnému vzdání se Bohu?

DRH 1: Duchovní vůle. Vzývání duchovní vůle. Osobní vůle člověka cejchuje na stejné úrovni, jako je úroveň jeho vědomí. Vzývání duchovní vůle, vzdání se tobě, ó Pane, otevírá dveře duchovní vůli, která cejchuje kolem 850. Takže {hovoříme o} ochotě {zanechat odpor k samotnému vzdání se}, ano. {Tento postup nás} nikdy nemůže zklamat. Proč? Protože pokud jste vzdali svou vůli Bohu, je úplně jedno, jestli {událost} nastane, nebo nenastane. Pokud jste {událostí} zklamaní, znamená to, že jste nevzdali svou vůli Bohu. {Při vzdání se} zklamání tedy není možné, protože vzdáním se své vůle Bohu se vzdáváte záměrnosti {obdržení vámi chtěného výsledku}, a touto záměrností se snažíte ovládat další objevování nebo události ve svém životě. Úplné vzdání se Bohu nikdy nemůže vést ke zklamání.

Žák 2: Někdy se zdá, že je to tak blízko, a někdy se zdá, že je to na kilometry daleko.

DRH 2: Pokračujte v upouštění, ve vzdávání se svojí vůle {, a to} ohledně čehokoliv. Ještě jste se {zřejmě nějaké věci} úplně nevzdali. Když se něčeho zcela vzdáte, {například} jestli tělo pokračuje, je to v pohodě, a pokud tělo nepokračuje, {i} to je v pohodě. Víte, co říkám? Dobře. Pokud vzdáte svou vůli Bohu, a pak se modlíte, abyste se uzdravili (smích), právě jste porušili tento předpoklad {úplného vzdání se}. Ano, {tělo} se buď uzdraví, nebo se neuzdraví. Pokud se neuzdraví, tak bude postiženo, a převálí se. No a {co}? Nebo byste byl raději zklamaný.

Žák 3: Děkuji.

—

I: C24. DRHclip – Obsah mysli si s vámi zahrává, jděte raději s rámcem.

.1. Začneme od začátku {, ale raději si hned řekněme konec, kterým je, že}: Cesta k vrcholné pravdě spočívá vlastně ve stání se rámcem, místo {zaobírání se s}

obsahem. {Tedy} udělat ze svého života modlitbu {- a to soustavným duchovním zamyšlením}. Stát se tím, o čem {to} lidé mluví. Být laskavým. Být odpouštějícím. **Vidět a svědkovat posvátnost všech věcí.** A pokud zůstáváte s rámcem nepřetržitě, nakonec to, čeho jste svědkem (čeho si všimnete), je to, že vše vzchází spontánně, úplně samo od sebe. Vše se děje automaticky, jako důsledek samotné podstaty Skutečnosti. Není tu žádné osobní VY, dělající něco. Všechno se to děje samo od sebe.

.2. Jediné, co musíte udělat, je odmítnout namyšlenost, že je nějaké „JÁ“ způsobující dění toho všeho. {Mít} ochotu upustit od vidění sebe sama jako příčiny. Všechno se děje spontánně. Tedy s pokorným uznáním si vlastních nedostatků a nevědomostí říkáte myslí: „vidíš, co se děje, ale nechápeš to, ale nechápeš to! Jediné, co můžeš poskytnout, je vysvětlení.“ **A vysvětlení není skutečností.** Vysvětlení je mimo skutečnost. Musí být, aby bylo vysvětlením. Takže s jakýmsi hlubokým pokorným uznáním si vlastních nedostatků a nevědomostí začnete svědkovat to, že vše se děje spontánně samo od sebe. {A to proto, že} je {něco takového jako} potencialita, {co je} vrozená drímající přetrvávající způsobilost možného projevení se {, která}; **potencialita se pak projevuje jako uskutečnění, {které} se děje mocí pole, nikoliv vaší mocí.** {Co je jak si} nepatrná malá oprava {ve vašem náhledu na tuto věc}! Ta dělá rozdíl mezi nebem a peklem. Nepatrná malá oprava {, a to:} stáhnout mylnou představu, velikášství. Je to vlastně sebeobdivovací velikášství, protože ego, jádro ega, sebeobdivovací jádro ega věří, že je Bohem. To můžete vidět v politice {, a to} neustále. Nuž dobře, takže to, o co žádáte {, o ztotožnění se s rámcem}, není až tak zanedbatelná věc, a proto **ego klade dost značný odpor, {a} poskytuje argumenty,** a všelijaké možné věci.

.3. Dobře, takže nejdete s egem, a neposloucháte rozumovitost, protože to je jeho hřiště. Hraje se s vaší hlavou. Nedovolte mu, aby se hrálo s vaší hlavou. Řekněte: „Nechci tam jít“. Je to otázka svědkování.

H: . C25. DRHclip – Co je přímá a úzká cesta k osvícení?

.1. O čem vlastně mluvíme, je přímá cesta k Bohu, {a to} obcházením myslí, intelektu, všech stanovisek, všech našich oddaností {a lpění} ega, a všech jeho odměn. Buď sloužíte Bohu, nebo sloužíte egu. Cesta k Bohu není {lidem} jasná. (smích) Lidé uctívají všelijaké možné věci. Kdyby byla cesta k Bohu snadná, každý by byl osvícen. Takže tento svět je ovládaný egem.

.2. Překlenout přitažlivost ega je mimořádně obtížné. Vlastně, bez vyšší pravdy to není možné. Takže člověk je oddán k dosažení nejvyšší pravdy, nebo poklekává egu; a toto rozhodnutí je to, co dělá rozdíl v cejchovaných úrovních pravdy.

.3. Takže, na cejchovaných úrovních vědomí, pravda, Bůh, a Božství jsou na vrcholu tabulky, a ego je na spodku tabulky. Svět to měl dlouho obráceně; a pořád má. Takže před tím, než začneme, je tu jedno {varující} upozornění: „Pokud nejste oddáni pravdě, jste na nesprávné přednášce“. Pokud očekáváte, že podpořím vaše

oblíbená zvrácená stanoviska, budete zklamaní.

.4. Cesta k nejvyšším úrovním pravdy je často bolestivá, ba přímo trýznivá. Já jsem jí prošel, takže nemá smysl fňukat. Však, vy to dokážete! Nikdo nebyl více oddán egu, než jsem byl já. Dlouhá léta jsem byl jedním z nejoddanějších a nejzarytějších ateistů na světě. Někdy, cesta k **pravdě znamená přecházet přes rozčarování osobních zájmů** a systémů víry, a člověk musí být ochoten obětovat vše pro pravdu. Části vašeho těla mohou dokonce zmizet; mohou se dít zvláštní věci!

F: . C26. DRHclip – Stopnutí zadostiučinění ego upuštěním touhy myslet.

Susan 1: Jak upustit od minulosti? {přesněji řečeno,} působení minulosti? Jak upustit {od trápení} účinků, které má minulost na život člověka?

DRH 1: Nuž, koukej na to {trápení} jako na okamžitou karmu. (smích) Zrovna jsi něco zbabrala, teď trpíš. (smích) „Takže protestuji proti utrpení“, které si člověk vytváří sám. Samozřejmě, vždy z toho obviňuje někoho jiného.

~~Susan 2: Ano~~

~~DRH 2: Víte~~

Susan 3: Máme sklon vždy říkat: „kdybys to nebyla udělala, nebylo by se ti to stalo!“,

DRH 3: To je pravda, ano. Chceme se zbavit zodpovědnosti.

~~Susan 4: Ano.~~

DRH 4: ~~Ano.~~ **Jediný způsob, který jsem objevil {, jak upustit od minulosti}, je, aby se mysl stala tichou. A když je mysl ticho, tak je celý problém vyřešený.**

Susan 5: Nuž tak, a jak se dá umlčet mysl? (smích) Protože {v hlavě} nám stále běží celý ten obraz {z minulosti}. Víš, pořád se to děje, ~~celý ten obraz v zadní části vaší mysli se stále děje.~~ **Jak tedy přinutit mysl, aby se odmlčela?**

DRH 5: Nuž, jak si řekla, obraz {v hlavě} je buď očekáváním budoucnosti, protože mysl nikdy nežije v přítomnosti, a aby přežila, musí očekávat budoucnost, nebo musí litovat minulosti. Tedy {jde o} **odmítnutí těchto zadostiučinění.** A jsou to zadostiučinění, {jen} **aby se ego sebeudržovalo v chodu.** Co ego nenávidí, je to, když nemá co dělat, protože pak se obává, že už nebude existovat. Takže se zaměstnává tajným **chystáním problémů do budoucna, a vynacházením lítostí nad minulostí.** Samozřejmě ani jedno z toho nemá skutečnost, a proto člověk zůstává ve stavu mimo skutečnost. **Jediný způsob, aby se to všechno zastavilo, je upustit od touhy myslet.** Co znamená upustit od zadostiučinění z myšlenkovitosti. A mysl říká: „no ale, jestli nepřemýšlíš a neplánuješ, nepřežiješ!“ {Je to vlastně jakoby že se

člověk} musí vzdát {toho, co mylně považuje za sebe, tedy jakoby} se vzdát vůle přežít; a buď přežijete, nebo ne, a to je problém Boha. (smích) Nuž, Bůh vás stvořil. No ne? Tedy dobře, takže musí převzít zodpovědnost. Takže mu to musíte čas od času připomenout: „Nepamatuji si, že bych žádal, abych byl stvořený, víš? Byl to tvůj nápad.“ Víš, jak to myslím?

I: . C27. DRHclip – Pokud chcete opravdu najít ticho, kde ho hledat?

.1. Lidé říkají: „Nuž, snažím se ztišit svou mysl už léta a neumím to udělat. Čím víc se ji snažím utišit, tím se stává bujnější“. Je to proto, že to hledají v lineární, newtonovské sféře příčinné souvislosti. Hledají mysl tuhle, zapříchující myšlenku nebo čin tamhle, a pak si nárokují autorství. To je newtonovská sféra. Způsob, jakým najdete tichý zdroj všeho, niterní ukaz, je pod ní. Vždycky říkám: „Pod myšlenkovitostí se nachází prázdnota“. **Nesnažte se zastavit myšlenkovitost, protože jen skončíte jako člověk, který se snaží zastavit myšlenkovitost.** Nebo skončíte jako člověk, který si o sobě nechce myslet, že je ‚já‘, ale si to myslí, protože jinak by se nesnažil překlenout: „Myslím si, že jsem ‚já‘. Noha se vám přilepí na žvýkačku, ať děláte cokoli, víte. Zbavíte se žvýkačky z jedné boty a ona se přilepí na druhou botu. Já bych se {tedy raději} zbavil té žvýkačky.

.2. Za sebou jdoucí {myšlenky} **myšlenkovitosti jsou nekonečným blabotáním nesmyslů**, nemající nic společného s jiným, než jako se zdánlivostí vnímání, a už vůbec ne s podstatou, a jsou naprosto bezcenné. Všechny vaše myšlenky, včetně těch nejvíce ceněných, nádherných myšlenek, které jste vyšili, protkali stříbrem a zlatem, jsou hodné ničeho. Takže **začnete s pokorným uznáním si vlastních nedostatků a neznalosti, že všechny myšlenky nejsou nic hodné, jsou pobavením.**

.3. A tedy kde hledat zdroj Věčného JÁ? Nehledejte mezi myšlenkami, tam ho nemůžete najít, hledejte pod polem myšlenek. Myšlenky jsou jako vlny na moři, přicházejí a odcházejí, vlny stále přicházejí a odcházejí. Jak můžete utišit povrch oceánu? Nemůžete. Jak můžete na {hladině} oceánu najít nějakou klidovost? NEMŮŽETE. Přirozeností oceánu je mít malé vlny a velké vlny, a to se nazývá „oceánovitost“. Takže klid je pod povrchem oceánu, a ne na jeho povrchu. Pokoušet se umlčet mysl na úrovni vln {, tedy} na povrchu mysli je marné. {To nefunguje.} Ponořte se pod mysl. **Pod spodkem myšlenkovitosti, pod myšlenkovitostí, dříve, před zahájením myšlenkovitosti, je nekonečné pole, energetické pole ticha.** Ticho je přítomno nyní, dokonce i když posloucháte slova. {Ten, či přesněji řečeno} to, co mluví, je bezvýznamné; je to jen periferním jevem. Ani při nejmenším nepotřebují toho, kdo mluví. Mohl bych se ho zbavit s nepatrným „SBOHEM“. Chápete ty nápovědy?

Pod touto hovorovitostí se nachází nekonečný hluboký pocit ticha. Toto je nekonečné pole Věčného JÁ, Buddhovská podstata, pole samotného vědomí.

H: . C28. DRHclip – „No a co?“tedy Naučte se přestat myslet! [SUR6b]

.1. Student: Mým malérem je jakási reakce, kterou mám, když jsem, řekněme v malé skupině. Může to být duchovní skupina a někdo položí svou otázku, která už byla zodpovězena nebo zopakovaná mnohokrát, a já budu muset poslouchat dlouhou odpověď, a pak se zvednou a odejdou z místnosti. Nebo pociťuji velkou netrpělivost. A taky to pociťuji s jinými řidiči. Zvláště tehdy, když na mě ten druhý řidič zatroubí a já toho moc nenadělal. {Sice} stále pozoruji, ale {i} stále reaguji!

DRH: Netrpělivost, o tom mluvíte?

Student: Ano.

DRH: Netrpělivost je co? Tvrdohlavost! Nezkrotná svévole! Tedy, je to dítě. Co se s vámi dělo, když jste byl dítětem, s vaší matkou nebo s vaším otcem? Neustále jste jen vykřikoval a fňukal, abyste dosáhl svého? Co se dělo?

Student: Ne, myslím si, že jsem měl potíže dělat určité věci správně {, podle stanovisek jiných}. Byl jsem kritizován.

DRH: Pokud nebylo po vašem?

Susan: Pokud to neudělal podle jiných správně. Může to být kritika.

Student: Někteří z těch lidí to nedělali správně, s otázkami, které kladli.

DRH: Co řekl?

Susan: Lidé to nedělají správně s otázkami, které kladou.

DRH: Takže se stáváte netrpělivým kvůli tomu, že se nudíte, je to tak?

Student: Je to tak.

DRH: Aha, a co je to nuda? Co je to s {tou} nudou?

Student: Musí to být o tahání zadostiučinění z ega.

DRH: Vzдорování nudě?

Student: Byla to jen nuda.

DRH: Vzдорujete nudě?

Student: Ano.

DRH: Aha! Kdo je to, kdo se nudí? Co je to, co se nudí?

Student: To musí být čelní, přední okraj ega.

DRH: Přední, nabíhající okraj, jasné. Ten vám ohlašuje, co si myslí, že se děje. {Avšak ve Skutečnosti} to není to, co se děje. Nehlásí vám to, co se děje. Proto vás to nudí.

∞ ∞ ∞

.2. DRH: Myslím si, že se musíte naučit přestat myslet!

.3. Pod myšlenkovitostí je nekonečné ticho. Právě v tomto okamžiku jsem naladěný na ticho. Vůbec nic se neděje. Líbí se vám to? Žádný televizor, žádné štěkání psů, ale prostě se děje nic. Co se děje v tomto prostoru {ticha}? Nic se neděje. Vše je mírumilovné a tiché. Jste s tím v pohodě? Ano? Dobře, žijte tam {, v tom tichu}. Zůstaňte v něm. Rozpoznejte tento prostor ticha, a noste ho s sebou jako to, že jste jím. Nemyslete si, že mír a ticho jsou mimo vás; jsou ve vás.

Student: Děkuji.

.4. Víte, ticho je těsně pod povrchem myšlenkovitosti a zábavného cirkusu {kolem vás}. Zůstaňte uvnitř tohoto {ticha}, a cokoli se děje, je nepodstatné. Vzájemně se tam zabíjejí, a vy řeknete: „Aha... nuž, ano.“; [Ubližují si.] [?]. „Jasné, aha“ A kulky létají a vy řeknete: „V pohodě“. (pauza) „No a co?“ Takže se naučte říkat, „NO A CO?“, nakolik to likviduje cenění si myšlení. No a co?

Student: No a co?

.5. {Někdo vám řekne:} „Jdu se zabít!“{A vy na to:} „No a co? Co chceš po mně, abych udělal? Zavolať policajty nebo něco?“Chápete, co tím myslím? {Po tichu a jen pro sebe,} si řekněte: „No a co?“ na jakoukoliv {právě} probíhající konverzaci, buď ve vašem nitru, nebo mimo, a žijte v tichu.

.6. Důvod, že to, co lidé říkají, mě netrápí je, že nemám ani špetku zájmu věnovat tomu pozornost. {Navenek,} se tváříte zaujatě, ale {víte, že} není v tom ,vaše kůže'. {Přitom ale} děláte přiměřené společenské odezvy. „jdeš se zabít? Ale co? A proč?“No a tak. (pauza)

.7. Víte, lidé {, stejně jako vaše ego} vás chtějí šikanovat, zahrát si s vámi s jejich dramatem. Pokud tuto {jejich} dramatickou hru odmítnete, můžete žít v mírumilovné tichosti a celá věc {vám bude připadat jako} zábavná. Takže místo toho, abyste byli netrpělivý a šli {tvrdohlavě} za svým, víte, buďte jako by toho svědkem. Jste jen svědkem. Z {pozadí} tichosti to všechno svědkujete. Ptáci přilétají, ptáci hnízdí, přichází jaro, přichází podzim, přicházejí války, přichází mír, průvody procházejí kolem, navršují na sebe rakve; je to všechno totéž. Jasně?

.8. Držte se toho {, co vám říkám}. Prostě se držte toho, co vám říkám. Nerozebírejte nebo nerozpítvávejte to. Jen se držte toho, co jsem vám řekl. Dobře?

Student: Děkuji.

F: . C29. DRHclip – Upustíte od myšlenkovitosti; jste jeviště a ne hra.

.1. Je velmi lehké vidět, že všechno se děje spontánně, že dokonce i vaše myšlenkovitost se děje sama od sebe. A vy si myslíte, že rozhodujete o tom, co si budete myslet! Ale není tomu tak! Takže odpoutáte se od své vlastní myšlenkovitosti, {a tím} zároveň {i od} světa. Vždyť svět kolem vás se hýbe bez vaší pomoci, že? Všichni ti lidé {na světě} zvládají přežít, aniž byste jim pomáhali tady být, a pohybovat se, a hovořit. A tak to, co děláte, je, že se odpoutáváte {od obsahu myšlenek}, a začínáte se stávat svědkem.

.2. {Přijít na to, že jste} svědkem, a stát se jím, není obtížný krok. Je to pouze záležitost upuštění od narcistického {, tedy sebeobdivovacího,} sebepožitekářského myšlení, že je nějaké ,já', zapříčiňující věci. Nic nezpůsobuje něco jiného! Ve světě {formy} nejsou žádné příčiny, jsou jen důsledky! {Jak na to? Tak;}, že upustíte od ztotožňování se s lineárním {, tedy s obsahem}, a trkne vám, že vaše přirozenost je nelineární: to, co svědkuje; a pak za tím co svědkuje je to, co si uvědomuje, že svědkujete.

.3. A {tím} už jste se odstranili z toho tam venku, a z individuálního, osobního ,já', a z viny a úzkosti, že jste příčinou všeho, co se děje. A přejdete do hlubokého stavu pokorného uznání si vlastních nedostatků a nevědomostí, ve kterém uvidíte, že nejste příčinou ničeho. Co je vítaná zpráva! Protože to znamená, že nejste ani za nic vinní. Něco se stane, {a} vy řeknete: „já nevím, mysl to udělala, mysl to udělala. To je to, co mysl {dělá}! Já za to nemůžu! Mysl to udělala, no a co?“

.4. Tedy když se stanete svědkem, tedy, uvědomíte si spontánnost vývoje, a začnete svědkovat, že všechny jevy jsou {vývojem, tedy} evolucí Tvoření. Tvoření má zdroj, ale nemá příčinu; nemá začátek a nemá konec. Jste svědky odvíjení Tvoření, že ano? {A máte se slovíčkem Tvoření problém?} S Tvořením není žádný problém, protože to je {právě} to, co právě svědkujete. Fakt, že vše se to děje spontánně, není obtížné vidět. Není obtížné posunout se od zúčastněného subjektu {, podléhajícího vrtochům vnějších okolností, tedy}, z lineárního, a přesunout se do toho, {co vlastně jste, a to je} pole, ze kterého {vzchází} uvědomování jevů, které si uvědomujete. Tedy že to, čím jste, je pole, a ne obsah {toho} pole.

I: . C30. DRHclip – Přichycení zdroje myšlenkovitosti.

.1. Rozebíráte celý příběh o vašem zaměstnání u toho a toho, a jak vás podrazili a nezvýšili vám plat, který jste měli dostat, atd. Tak procházíte těmito příběhy. {Jsou to} nářky z minulosti nebo denní snění o budoucnosti. Jenže všechno jsou to jen historky.

.2. Nuž, a ochota vzdát příběhovitost tohoto rozpomenutí si Bohu je začne zkracovat. {Jde o} upouštění chtění myslet. A tak zjistíte, že myšlení vzchází z {vašeho} chtění myslet. Je tu {vaše} touha myslet. {Proč?} V první řadě si myslíme, že myšlenky jsou úžasné. Důvod, proč si myslíme, že jsou úžasné, je, protože jsou to naše myšlenky! Někoho jiného myšlenky opravdu nejsou až tak okouzlující, když se nad tím zamyslíte. „Miláčku, ráda bys slyšela, o čem přemýšlím? “Ne!“ Dobře, takže jsme okouzleni myšlenkami, protože jsou to naše myšlenky. Pokud jsou to naše myšlenky, jsou úžasné, vzácné, a cenné. Pokud jsou to myšlenky někoho jiného, jsou hloupé.

.3. Dostáváme se tedy k jádru myšlenkovitosti, kterým je sebeobdivovací, na své ego zaměřená, investice do ní. Myšlenky jsou úžasné, cenné, a platné, protože jsou naše. Moje myšlenky!

.4. Způsob, jak se z toho dostat, je přijít na to, že myšlení se děje samo od sebe. Vůbec to nejsou vaše myšlenky. Když se podíváte na energetická pole vědomí, existují obrovská myšlenková pole, ve kterých je vaše vědomí ponořeno. A {tak} myšlení celého lidstva je to, co programuje vaši hlavu {, do čeho patří třeba i} včerejší večerní televizní zprávy, atd.

.5. {Co dělat? Jednoduše se} zříkáme přeceňování vysokého mínění o sobě a svých přednostech. Takže {vidíme, že je v nás usazeno} tajné přeceňování vysokého mínění o myšlenkovitosti {a zříkáme se jí}. Myšlenkovitost vzbuzuje i {emocionalovivost,} pocitovitost. A všimněte si, že veškerá myšlenkovitost má {pro ego} odměnu. Dolujete něco, co vám vynáší! Vyrovnáváte si s něčím skóre! {Všimněte si, že} když si myslíte o lidech negativní myšlenky, potažmo je {nadšeně} trestáte. „ta stará bláznivá šlapka!“ Ten praštěný stařec, zaslouží si artritidu!“ Máme jakýsi tajný pocit ‚vyrovnávání si účtů‘. Napravujeme křivdy, píšeme v hlavě ty úžasné příběhy, jak tyto křivdy napravujeme, a jak viníky přinucujeme pykat. Takže dobře, vidíte, že tato myšlenkovitost se děje proto, že je tu touha myslet. Protože je tu tajné zadostiučinění z myšlení. Protože si myslíme, že myšlenkovitost je cenná. {Myšlenkovitost} přichází z jakési energie. Je jakýsi kořen myšlenkovitosti. Jak upouštíte od chtění vše dramatizovat do podoby {vytváření} příběhů, uvidíte, když se na to lépe podíváte, {z této myšlenkovitosti} pramenící sebepožitkářství, a {samolibou} zaměřenost na vlastní ego.

.6. Když vaše hlava vytváří tyto příběhy, je to velmi, víte, je to z čista jasna zaměřené na ego. Je to vyloženě sebeobdivovací. Je to velmi sebepožitkářské. Vidíte, že ego je zamilované samo do sebe. Dostává obrovské zadostiučinění ze vši této myšlenkovitosti. Rozhodněte se odevzdat toto potěšení, tajné potěšení z myšlenkovitosti, a vzdejte ho Bohu. Když upustíte od touhy vytvářet příběhy, stanou se z nich odstavce. Když upustíte od psaní odstavců, stanou se z nich krátké věty. A pak začnete vidět {onu} ‚bázi‘ myšlenek při jejich vzcházení. Je to jakoby to bylo pra-prvotní energetické lůžko, které ještě {nezkonkrétnilo

myšlenkový tvar. Které se ještě nezforemnilo. {Ale velmi} se chce zforemnit!

.7. {Například} začne myslet ,pes', pak začne myslet {na vašeho} starého psíka, a vzpomenete si, jak byl psík nemocný. Vzpomenete si, jak psík nosíval noviny, vzpomenete si na děti, které se hrávaly se psíkem. A o psíkovi je teď celý příběh! Brzy pláčete při vzpomínce na smrt starého psíka. Jaj, vždyť to jen tak roste, no ne?

.8. Dobře. Takže musí tu být ochota vzdát se toho všeho {cirkusu}. Sentimentálnosti. {Jestli} potvrzování sebe sama jako dobrého majitele domácího mazlíčka, nebo cokoli jiného. {Nebo} upouštění od smutku z myšlení na staré dobré časy, atd. {Pokud jste zaostřený na vzdávání, tak} každopádně se ten dlouhý příběh o pejskovi scvrkne na jeden odstavec, pak se zúží na jednu větu, {a} pak {jednou} přistihnete mysl, jak {právě} začíná myslet na pejska! A vzdáte se {,budoucího' příběhu už} v tomto bodě. Takže **je tu neustálá vzdávanlivost**. Při tom, jak to děláte, se stane {časem} to, že myšlenky odštípnete už v {jejich} zárodku!

.9. Uvidíte, že vycházejí z {jakési} beztvaré ,báze', dalo by se říci, předformy. Není to ještě úplně psíkovitost, a slovo pes ještě neexistuje, ale {je to zatím pouze jakási nevyhraněná} představa psíkovitosti. Všechno tohle se odehrává velmi rychle, ale je to nepřetržité. Takže **je tu jakoby nepřetržitá fontána myšlenkovitosti, vyvěrající z energetického pole, které bychom mohli nazvat právě myšlenkovitostí**. Energie je jako fontána, ze které se nekonečně šíří myšlení.

.10. Člověk vzdává {chtění myslet} Bohu ve větší a větší hloubce, až se nakonec člověk dostane k samotnému jádru myšlenkovitosti. A **člověk se vzdá ztotožňování {, považování} sebe samého za myšlenkovitost, a vzdá myšlenkovitost Bohu**. To je pořádná oběť!

F: . C31. DRHclip – Zvuk je navrstvený proti vašemu tichému pozadí.

.1. **Po celou dobu, většina, největší část vaší mysli je ticho**. Věděl jste to vůbec někdy? Vaše mysl je tichá po celou dobu. **Nepatrná část vaší mysli je zaneprázdněná přemýšlením** o tom a o tamtom, ale její větší část je klidná a tichá, nic neříkající. Vy tady věnujete pozornost jen té hlučné části. Po celou dobu je vaše mysl tichá.

.2. Jedním způsobem, jak si všimnout, že vaše mysl mlčí, je, že ačkoliv váš intelekt poslouchá, co se říká, je ve vás uvědomování si {existence} úplnosti této místnosti a toho, kde se nacházíme v Sedoně, a v Arizoně. Je tu tichá část vás, která jednoduše přijímá, že je tu obloha, aniž by {upřeně} myslela ,obloha'. Je tu prostor, je tu ticho.

.3. **Ego však chce, abyste se soustředili na něj, aby mohlo přežít. Když stáhnete svou energii od uchvácení a okouzlení myslí a jejím děním, začnete si**

{uvědomovat}, že po celou dobu většina vaší mysli je ticho. Dokonce ani myšlenkovitost, která se tu odehrává, nepřekáží tichu, protože vy nemůžete překážet tichu. Pokud jste venku v lesích, lesy jsou tiché. Pták zpívá. Zničil pták ticho? Ne. Ticho je tam pořád. Zvuk ptáka je navrstvený proti pozadí ticha, jinak byste ptáka nemohli slyšet. Ale je to ticho, které je, takže ticho je odolné proti přerušování. Právě tak, jako tichá oblast vaší mysli je vždy tichá. Co dělá vaše mysl, když zrovna nemyslí? Je ticho.“Lidé panikaří: „Jémine, moje matka náhle zemřela, na nic jsem nemyslel. Je to dobře? Myslíte, že jsem v pořádku? Dostávám Alzheimeru?“

.4. Ne, ticho je Boží Přítomnost ve {vašem} nitru na úrovni vědomí. A z vašeho vědomí přichází uvědomování si, které svědkuje a registruje myšlenkovitost. Ale to všechno vzchází z ticha. Ticho převládá těsně před tím, než vyvstane myšlenka.

H: . C32. DRHclip – Ctěte Boha, děkujte, V Lásce mějte, Nic nevíte, Jsme jedno, Om.

.1. Jste pro mě Božím darem. Za co vám vzdávám dík! Vzdávám dík za všechny, kteří jsou přítomni, protože oddaností k pravdě jsme spolu, navždy. To je fakt. Drž! Ano. Díky našemu závazku jsme karmicky sesouladěni – ti, kterým je souzeno stát se osvícenými. Takže v této místnosti jsou budoucí duchovní učitelé nadcházejících generací. Nadcházející generace. Můj učitel byl před pěti nebo šesti {epizodami} životů a já jsem se k tomu dostal až teď. To, co jsem řekl, je pravda. Ano. Uvnitř této místnosti jsou velcí učitelé budoucnosti. Drž! Ano. V této místnosti jsou budoucí velcí učitelé duchovní pravdy. Někteří snad už i ze současnosti. To je ale boží požehnání! Co víc si lze přát od Boha? Peníze přicházejí a odcházejí, dobrý vzhled přichází a odchází, síla přichází a odchází, peníze přicházejí a odcházejí. {Ale} Duchovní pravda je věčná, a osudem, že jsme byli člověkem, je věčná spása. Věčná, takže náš osud je věčný.

.2. Domněnka, že jsme navzájem oddělení, se rozplývá jako mylná představa. Nejsme oddělení! Všichni jsme jedno, mluvící prostřednictvím různých těl. Nachází se zde jen jeden. Drž! Ano. Je tu jen jeden v celé této místnosti. To je opravdová pravda. Drž! Ano. Je tu jen jeden v celé této místnosti, prosakující vědomím nás všech, současně. Fíha, to je vzrušující. Nikdy předtím jsem to neobjevil. Děkuji ti, Pane, že je jen jeden a my jsme jím. Drž! Ano. Podílíme se v něm. Podílíme se v něm. Ano. Úžasné!

.3. „Díky bohu za nějakou dobrou karmu.“Každý si dělá starosti se svou špatnou karmou. Jak dlouho trvá odčinění špatné karmy? Jak dlouho? {Jako lusknutí prstem.} Ano, takhle dlouho. Už je pryč. Špatná karma pomine v jediném okamžiku aktem {Boží} Vůle. Ano. Vzdáním se Bohu. Říkáním: „Nejvyšší Sláva Bohu, všechna Sláva a Moc je Tvoje, ó Pane!“ V tomto jediném aktu odčiníte veškerou nevědomost z minulých {epizod} životů. Co je tedy špatné karma? Nic jiného než nevědomost.

Není špatností. Je jen nevědomost. Ano. Je jen neznalost. Být osvíceným znamená, že se vzdáte této nevědomosti. {A to} z pokorného uznání si vlastních nedostatků a nevědomosti. Ne ze zoufalství, ne z chtění, ale z pokorného uznání si vlastních nedostatků a nevědomosti se vzdáte té nevědomosti. „Já {doslova nic} nevím, ó Pane.“ „Já nevím.“ Takže vzdáváme svou nevědomost, omezenost, a nepoznání Bohu, a na oplátku se staneme osvícenými.

.4. Lidé si myslí, že osvícení je daleko v budoucnu, a že je až tam {jakože kdesi} nahoře. Řeknu vám, kde osvícení je. Je přímo tady. Je právě teď. Je právě tady a právě teď. Tohle je osvícení. Drž! Ano. Takže nemá smysl modlit se za být osvíceným v budoucnosti. Je právě tady a právě teď. Jako vy. Vy jste to! Takže sdělíte radost tohoto poznání se světem, ale neřeknete jim to. {Možný dialog, pokud už jste se pro toto sdílení ocitli na psychiatrii:} „My jsme to, na co svět čekal! Věřte mi, pane doktore!“ {A doktor na to:} „Znovu ho zavřete, jasně?“

.5. Takže „Vzdáváme dík za to, že můžeme sloužit Pánu, a to naplňováním naší duchovní dřímající způsobilosti“, nejlépe, jak víme. Nemusíte se stát Buddhou. Nemusíte se stát Ježíšem. Nemusíte se stát Krišnem. {Avšak} potvrzujete jejich přítomnost, která je již ve vás. Krišna, Buddha, Ježíš, Ježíš Kristus je v každém z nás, právě teď. Drž! Ano. Je už stále v každém z nás. A jak to uznáváme? Tím, že za ni vzdáváme dík. „Pane Bože, vzdávám dík za tvou božskou přítomnost, projevovanou jako my všichni tady, v této chvíli.“

.6. A v této chvíli se máme navěky, vzájemně v lásce. Úžasné! Proč tomu tak je? Protože nemůžeme být nijak jinými. Nemůžete říct: „Myslím, že mám v lásce tohle a tamto, a ne tohle a tamto“. Buď máte v lásce všechny, nebo nemáte v lásce nikoho.

.7. Teď už se tu všichni posunuli do neuvěřitelného stavu vědomí. Bohu sloužíme tím, že jsme naplno tím, čím jsme. Milujeme naplno všechno, co můžeme. Vidíme přirozeně vlastní krásu, dokonce i v Komodském drakovi, který se chová tak, jak se chová, protože je to jediný způsob, jakým umí být. Tedy {vaši lásku} nemůžete omezit jen na roztomilé psíky, ale {rozšířit ji} na vše, co žije. {Na} Celý svět, takový, jaký je. Když {svět} bezvýhradně milujete, trkne vám, že Tvoření je božství. Tvoření a božství je jedno a to stejné.

.8. Takže žijete v přítomnosti božství. Stále žijete v přítomnosti božství. Nemá smysl čekat. {Oddalovat to} až na po smrti a {myslet si, že} pak půjdete do nebe, a potom budete uctívat Boha. Pokud neumíte uctívat Boha tady a teď, nebudete ho uctívat ani v nebi. Budete se jen potulovat ve svém éterickém těle, užívat si, flirtovat s jinými éterickými těly. Byl jsem v tom, znám to. Ne, VÁŠ ZÁVAZEK TADY A TEĎ JE TO, CO BUDE PŘEVLÁDAT, KDYŽ OPUSTÍTE TĚLO. To, čím skutečně jste, pak převládne. Takže naše vzájemná láska je věčná.

.9. Naše láska k Dr. Moonové i ke všem našim návštěvníkům z Koreje, jejichž přítomností jsme dnes požehnáni, a kterým vzdáváme dík. (pobroukává) Všichni si můžeme pobroukávat do hudby. (Všichni pobroukávají Aleluja, 4min 45sek) hele, to je překrásné. A není protizákonné obejmout osobu vedle vás. Bůh vám všem žehnej, dokud se neuvidíme příště. Amen. (DRH si vypnul mikrofon, Susan ne) (Susan k DRH:) A co jeden Om? (DRH k Susan:) Jeden jsem ti dal. (Susan k DRH:) Já vím. (DRH k

Susan:) Použil jsem Om, abych se nastartoval do zpěvu, a pak potřebuji někoho, kdo mě z Om dostane. (DRH si zapnul mikrofon) Ó, Bože, požehnej všechny tady přítomné, Amen!

FRANTIŠEK:

823 slov od Františka revidovaných Julem

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádská těla.

To nám usnadňuje si uvědomovat, že podléháme jenom tomu, co uchováváme v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře.

Pokročilý ví, že nic není dobré ani zlé, jsou to jenom pohledy všedního já na svět, které ho dělají takým, a tyto pohledy pocházejí z nevědomosti, čili z nedostatku duchovního vývoje nebo uvědomování. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a v tichu, tak věci ve světě jsou také v pokoji a v tichu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakúpili od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli v této a také v předcházejících epizodách života. Upouštíme od stanovisek, co nás vede směrem k pokoji a tichu. Důvodem, proč všední já dělá věci, je zadostiučinění a zisk, ze kterých získává čili džůsuje energii. Každá emoce a pocit jsou sami o sobě jejich vlastní odměnou. Naše ego, naše všední já, náš macík, chce soustavně zakoušet, a v žádném případě nechce mít pokoj a ticho.

Jak na to?

Musí v nás existovat neotřesitelné rozhodnutí ten pokoj mít. Pak musíme vidět nevinnost ve všech a ve všem, a ta nám umožní být láskyplnými, být soucitnými, být nehodnocujícími odpouštějícími. Jediným účinným způsobem vymotání se z cirkusu světa je pokorné uznání si vlastních nedostatků a nevědomostí, které nám umožní mít ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž v sobě otevíráme prostor Duchovní Vůli Já-Bytí, tedy nekonečné, neohraničené VěčnéJá, jakkoliv to nazveme. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme neohraničené, nekonečné VěčnéJá, v nás i ve všech kolem nás, čili Boha, kterého pomoc se projeví tehdy, když si přiznám, že s problémy se já sám neumím vypořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Nekonečné VěčnéJá nacházíme skrze jednoduchost. Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu opravdovou duchovní pomůcku, kterou si týdně, měsíce či i roky oddaně říkám

a používám na všechno, co mne každý den potkává. Na všechno brblání myslí si preventivně říkám něco jako:

„Nuž vypočujme si, co na to ego-macík. Nech ti dobře padně, ty vykonáváš svou práci dobře, protože si tak naprogramován.“ Nakolik přirozeností ega je se do všeho šťúrat. Čili když ještě sleduji světové zprávy, vnímám je jako pohádky vytvořeny pro ty, kteří chtějí ještě zakusovat svět.

Nebo si řeknu:

„0000m“

Nebo si řeknu:

„No a čo?“ „Věci sú, jako sú.“

Nebo si řeknu:

„Vykonávám potřeby přítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jináč.“

Nebo si řeknu:

„Budu vědět...vidět...slyšet...poznat

Co je třeba vědět, až to bude třeba vědět“

Nebo si řeknu:

„Jsem zodpovědný za úsilí, a ne za výsledek, který pochází z tvoření a karmy, tedy je na Bohu.“

Nebo si řeknu:

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj, co stůj. V absolutním, radikálním okamžiku soustavně přítomného momentu jsem vždy v bezpečí.“

Nebo si řeknu:

„Je to pravda? Je to naozaj pravda? Co mi ten pocit dělá? Jak bych se cítil bez toho pocitu? Jak bych se cítil, kdybych to viděl jináč? Mohl bych to vidět jináč? Jsem ochotný to vidět jináč? Haló, no a tedy kdy?“

Nebo si řeknu, když mi někdo něco vysvětluje:

„Je to pravda? Je to pozitivní a bezúhonné? Pozvedne mně to, když to nakoupím?“ Přece na každou myšlenku, moji i jiných, mám právo si říct: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“, protože neustále dávám pozor, abych v každodenním životě soustavně jednal oddaně bezúhonně.

Nebo si řeknu, když jsem něco zvorál:

„Omlouvám se, prosím odpusť mi, děkuji, mám tě v lásce.“

Opakováním výše uvedeného sami v sobě uvolňujeme prostor k zanechávání redakčních úprav a komentářů na to, co se děje kolem nás, čímž se otevíráme k možnému projevu Boží Přízně a zpřístupňujeme si postupné poznání nekonečného neohraničeného Věčné(ho)Já. Jedná se o soustavnou duchovní zamyšlenost, což vlastně může být nazváno modlitbou o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakúpených stanovisek, aby se situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak rozuzlila, vykrystalizovala, či snad udrncala. Přitom dovolujeme jiným, aby byli jiní, a zároveň nedovolujeme jiným, aby měnili naše zaměření. A dospějeme k poznání, že: „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“ Tedy, karmicky se mi předkládají přesně ty životní situace, které po mém zpracování vedou ke klidu.

Závěrem ti děkujeme, Ó Pane, za tvoji Boží Přítomnost, která se projevuje jako naše existence, pokoj a ticho.

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastřešuje, je financováno jen z darů.

Minulý týden bylo darováno 1972 Kč

Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

<https://drive.google.com/file/d/1ciBjdfPvw8Ebaf-2VLXNRb4ftu8q79Xw/view?usp=sharing>